

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/312/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114211932
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3114211932.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek senátu Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovaným: 1/ E. V., št. občan Q. republiky, nar. XX.XX.XXXX, bytom C.- V., V. XXX, zastúpenému: Podhorský & Partners, s.r.o., so sídlom Bratislava, Zámocká 36, IČO: 46 962 000, 2/ F. V. A., št. občianka Q. republiky, nar. XX.XX.XXXX, bytom K., I. XXXX/X, o zaplatenie X 110,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 18C/232/2014- 125 zo dňa 26. januára 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v časti vo výroku II. a III., ktorým bola žaloba zamietnutá a v súvisiacom výroku o nároku žalovaných 1/, 2/ na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovaným 1/, 2/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom okresný súd zastavil konanie v časti o zaplatenie 831,60 eur s úrokom z omeškania 265,84 eur a v časti úrokov z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 831,60 eur od 18.04.2014 do zaplatenia. Žalobu zamietol a žalovaným 1/, 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení svojho rozsudku konštatoval skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z výsledkov dokazovania.

3. Žalovaní 1/, 2/ uzavreli dňa 18.06.2008 so Slovenskou sporiteľňou, a. s., zmluvu o splátkovom úvere č. 0274746977, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a. s. poskytla žalovaným 1/, 2/ bezúčelový spotrebný úver vo výške 150.000,- Sk (4.979,08 eur). Predmetný úver bol poskytnutý jednorazovo bezhotovostne. Úrok bol dojednaný ako premenlivý vo výške 12,35 % ročne. Poplatok za poskytnutie úveru bol dojednaný vo výške 3.699,- Sk (122,78 eur). Poplatok za správu úveru predstavoval dojednanú výšku 60,- Sk (1,99 eur) mesačne. Výška splátky bola dojednaná v sume 2.252,- Sk (74,75 eur) mesačne, pričom splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 10.07.2008 a dátum poslednej splátky (konečná splatnosť) na deň 10.05.2018. Jednotlivé splátky sa žalovaní 1/, 2/ zaviazali splácať mesačne vždy k 10. dňu v kalendárnom mesiaci. Celkový počet splátok bol 119. RPMN bola určená vo výške 16,37 % a priemerná RPMN bola stanovená vo výške 14,53 %.

4. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0900/2012/CE zo dňa 27.06.2012 postúpila Slovenská sporiteľňa, a. s., ako postupca spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o., (žalobca) ako postupníkovi pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1. Z prílohy č. 1 je zrejmé, že predmetom postúpenia bola i pohľadávka

voči žalovaným zo zmluvy o úvere uzavretej dňa 18.06.2008, v rámci ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 4.979,10 eur, pričom zostatok pohľadávky predstavuje sumu 7.856,19 eur. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.07.2012 oznámila Slovenská sporiteľňa, a. s., žalovanému 1/, že došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 7 856,19 eur žalobcovi. Výzvou k úhrade zo dňa 18.07.2012 oznámil žalobca žalovanému 1/, že ku dňu 18.07.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval ho na jeho úhradu v celkovej výške 8 040,73 eur najneskôr do 28.07.2012.

5. Pokusom o zmier zo dňa 09.05.2014 vyzval žalobca žalovaných 1/, 2/ na úhradu dlhu v celkovej výške 9 068,56 eur najneskôr do 12.05.2014. Výzvou zo dňa 19.06.2009 vyzvala Slovenská sporiteľňa, a. s., žalovaného 1/ na úhradu dlhu v celkovej výške 298,94 eur, a to najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy.

6. Okresný súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či k postúpeniu pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a. s., na žalobcu došlo zákonom predpokladaným spôsobom, t. j. platne, a teda, či je žalobca v tomto spore aktívne vecne legitimovaný. Vecnou legitimitáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide a druhá strana je subjektom hmotnoprávnej povinnosti. Ako vyplýva z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách banka môže postúpiť pohľadávku inej osobe buď so súhlasom klienta, alebo aj bez takéhoto súhlasu za predpokladu, že klienta písomne vyzvala na plnenie a klient je napriek tejto výzve v omeškaní so splatením dlhu dlhšie ako 90 dní. V danom prípade žalobca nepreukázal, že by žalovaná s postúpením pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a. s., na žalobcu súhlasila. V konaní síce preukázal, že Slovenská sporiteľňa, a. s., žalovanú na úhradu dlhu vyzvala, avšak nepreukázal, či táto výzva bola aj žalovanej odoslaná a doručená. Doručenie tejto výzvy je z hľadiska posúdenia platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky mimoriadne dôležité, nakoľko až keď sa takáto výzva dostane do sféry dispozície dlžníka a tento svoj dlh neuhradí po dobu najmenej 90 dní, až potom je pohľadávka banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilá na postúpenie. Dovtedy takáto pohľadávka nemôže byť postúpená. Vzhľadom k tomu, že žalobca súdu nepreukázal splnenie zákonom predpísaných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, možno konštatovať, že zmluva o postúpení pohľadávky č. 0900/2012/CE uzavretá dňa 27.06.2012 medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom je neplatná. Následkom neplatnosti tejto zmluvy je absencia aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a preto súd žalobu práve z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie ako nedôvodnú zamietol. Pre úplnosť súd dodáva, že k rovnakému právnomu názoru dospeli v obdobných veciach aj napríklad Krajský súd v Bratislave v uznesení sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajský súd v Prešove v uznesení sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016.

7. Žalobca za účelom preukázania svojej aktívnej vecnej legitímácie argumentoval aj poukázaním na bod 18.14 VOP, podľa ktorého si jeho právny predchodca a žalovaní 1/,2/ dojednali postúpenie pohľadávky bez súhlasu klienta v spojení s § 89 ods. 1 zákona o bankách, ktorý takéto dojednanie pripúšťa. Na tomto mieste súd konštatuje, že v čase postúpenia pohľadávky, t. j. 27.09.2012, žalobcom vyššie uvádzané ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách takúto možnosť neupravovalo, keď pojednávalo len o povinnosti banky požadovať preukázanie totožnosti klienta. Možnosť upraviť si vzájomné práva a povinnosti odlišne od zákona bola do zákona zakomponovaná až s účinnosťou od 10.06.2013. Preto, ak si právny predchodca a žalovaní upravili možnosť postúpenia pohľadávky odlišne od zákonného znenia v čase, keď to zákon neumožňoval, je takéto dojednanie neplatné pre rozpor so zákonom. Pokiaľ sa žalobca bránil tvrdením, že žalovaným bolo zaslané oznámenie o postúpení pohľadávky a toto teda zakladá jeho aktívnu legitímáciu, je nutné poznamenať, že zákon o bankách je špeciálnym predpisom k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky. Preto je viac než nevyhnutné, aby boli splnené podmienky stanovené práve týmto špeciálnym predpisom. Len samotné oznámenie o postúpení pohľadávky je podľa názoru súdu nedostačujúce pre prijatie záveru o aktívnej legitímácii žalobcu. V neposlednom rade žalobca tvrdil, že banka môže postúpiť pohľadávku tretej osobe bez doručenia výzvy, ak je dlžník v omeškaní s plnením viac ako jeden rok. Na tomto mieste súd poznamenáva, že takúto možnosť banka síce má, ale jedná sa o dlh, ktorý dlžník uhradil pred postúpením pohľadávky, pričom s jeho splatením bol v omeškaní viac ako jeden rok. Povinnosť zaslať výzvu podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách tým však nie je vylúčená (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016).

8. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP. V predmetnej veci mali plný úspech žalovaní, a preto im súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, žalobca podal včas odvolanie. V odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Uviedol, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovaným, čo bez ďalšieho zakladá jeho aktívnu legitimáciu v konaní a súd má povinnosť z oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. V tomto smere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/210/01 zo dňa 11.06.2003, uznesenia Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/248/2016 zo dňa 09.08.2016, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/564/2015 zo dňa 30.11.2015 a Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/133/2013 zo dňa 27.06.2014. Poukázal i na znenie bodu 18.14 VOP, podľa ktorého klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť svoje pohľadávky voči nemu. Ďalej uviedol, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že jeho účelom je úprava výnimiek z bankového tajomstva, ustanovenie nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach za splnenia, ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Norma obsiahnutá v tomto zákonnom ustanovení nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, ale administratívnu zodpovednosť voči Národnej banke Slovenska. V tejto súvislosti poukázal aj na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M, publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že, ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Napriek vyššie uvedenému, žalovaní boli ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1231 dní, teda súčet omeškania žalovaných so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol 1 rok. Právny predchodca by potom konal v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách aj vtedy, ak by písomnú výzvu žalovaným nezaslal. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo aby napadnutý rozsudok súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

10. Žalovaný 1/ sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril tak, že rozsudok okresného súdu vychádza z úplne zisteného skutkového stavu a zo správneho právneho posúdenia veci žiada. Žiadal, aby krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil a zaviazal žalobcu nahradiť mu trovy odvolacieho konania. Zdôraznil, že zmluva, z ktorej si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie žalovanej sumy, je bankovou zmluvou, pričom okresný súd správne vyhodnotil, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Ak predpoklady stanovené v tomto zákonnom ustanovení nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postúpiteľná, pretože tomu bráni § 525 Občianskeho zákonníka. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka písomne vyzvala klienta na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Súčasne musí preukázať, že bol postúpený zosplatnený úver. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej vecnej legitimácie postupníka. Takýto záver napokon vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016. Žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca, banka, zaslal žalovaným výzvu pred postúpením pohľadávky. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách by pritom malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a iné sankcie. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Tiež mal za to, že banka nemôže postúpiť pohľadávku, ktorá nie je splatná, pretože z prvej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto (rozumej záväzku v omeškaní) peňažnému záväzku. Banka má právo postúpiť pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak potom je nevyhnutné pristúpiť v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru alebo ukončeniu zmluvného vzťahu odstúpením od zmluvy či výpoveďou. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, toto oprávnenie žalobca nemá, keďže

nemá bankovú licenciu. Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru alebo pokiaľ zmluvný vzťah medzi účastníkmi nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver spolu s úrokmi bol splatný. Splatnými sa mohli stať len jednotlivé splátky so zaplatením, ktorých bol žalovaný v omeškaní. Pokiaľ ide o názor žalobcu, že relevantné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zv n. 4Obo/210/2001 zo dňa 11.06.2003), tento právny názor a rozhodovacia prax najvyššieho súdu bola prekonaná (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn.1Cdo/76/2007 zo dňa 28.. 01. 2009, uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 337/2012 zo dňa 03.07.2012). Ustanovenie bodu 18. 14 VOP je podľa jeho názoru neplatné z viacerých dôvodov a žalobca sa jeho obsahu nemôže dovoľávať. Možnosť banky po ročnom omeškaní klienta postúpiť svoju pohľadávku pritom banku nezbavuje povinnosti doručiť klientovi výzvu a vyčkať 90 dní od jej doručenia s postúpením pohľadávky. Súčasne banka nemôže postúpiť pohľadávku, ktorá nebola splatná, aj keď preukázateľne zaslala klientovi výzvu pred postúpením pohľadávky.

11. Žalovaná 2/ sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

12. Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniam žalovaných 1/, 2/ podané nebolo.

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 470 ods. 1 CSP (zákon č. 160/2015 Z. z.), ktorým došlo k rekonštrukcii predchádzajúceho procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s účinnosťou od 1. júla 2016. V zmysle uvedenej úpravy platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok okresného súdu je vo veci samej je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

16. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom závere (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

20. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

21. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil okresný súd, ako aj s jeho právnym posúdením, vo vzťahu k čomu poukazuje na podrobné a presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vzťahujúceho sa k veci samej, v ktorom sa okresný súd vysporiadal so všetkými podstatnými vyjadreniami strán sporu prednesenými v prvoinštančnom konaní, s ktorým odôvodnením v týchto častiach, sa krajský súd v plnom rozsahu identifikuje (§ 387 ods. 2 CSP).

22. Na zdôraznenie správnosti dôvodov uvedených v rozhodnutí okresného súdu a s prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu, uvádza krajský súd nasledovné skutočnosti.

23. Okresný súd žalobu na zaplatenie žalovanej sumy zamietol z dôvodu, že dospel k záveru o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v dôsledku nesplnenia zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky voči žalovaným 1/, 2/ na žalobcu (§ 92 ods. 8 zákona o bankách).

24. Aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu žalobcu ním uplatnené právo resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009).

25. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že na základe zmluvy uzavretej v písomnej forme medzi doterajším veriteľom (postupcom, cedentom) a treťou osobou (postupníkom, cesionárom) postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi (cesus) novému veriteľovi, a to buď za odplatu, alebo bezodplatne. Postupník sa stane novým veriteľom, nadobúda pohľadávku (s príslušenstvom a právami s ňou spojenými). Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie.

26. Ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť. Okrem toho môže byť postúpenie určitých pohľadávok zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určených podmienok.

27. Takýmto prípadom je ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinnom v čase cesie (postúpenia) pohľadávky.

28. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., môže byť banková pohľadávka postúpená (alebo jej časť), ak je (1.) splatná, a to až po predchádzajúcej (2.) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené (3.) omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

29. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/119/2013). Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky.

30. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525, alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, (alebo ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli), ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť.

31. Z uvedeného dôvodu v týchto prípadoch nemožno vôbec hovoriť o platnej cesii, postupca zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na postupníka neprechádza pre neplatnosť zmluvy.

32. Je bez významu, že podmienky platnosti postúpenia pohľadávky sú uvedené v zákonom predpise, ktorý je predpisom verejného práva. Zmluva o postúpení je súkromnoprávnou zmluvou, ktorú upravuje Občiansky zákonník. Táto charakteristika zmluvy nevylučuje možnosť upraviť osobitné podmienky jej platnosti pre špecifický okruh pohľadávok (bankové pohľadávky) v osobitnom zákone v zásade verejnoprávnej povahy (zákon o bankách). Pre aplikáciu ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka je rozhodujúce zistenie, že právny úkon je v rozpore so zákonom. Ust. § 39 Občianskeho zákonníka nerozlišuje, o akú triedu právnej normy ide (normu verejného alebo súkromného práva).

33. Písomná výzva banky klientovi (dlžníkovi alebo ručiteľovi; klientom v zmysle § 5 písm. h/ zákona o bankách je osoba, s ktorou má banka alebo pobočka zahraničnej banky v rámci výkonu bankových činností uzavretý obchod, ktorým je vznik, zmena alebo zánik záväzkových vzťahov medzi bankou a klientom), je prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky, alebo jej časti na inú osobu. Žalobca

v konaní pred okresným súdom ani v odvolacom konaní nepreukázal zaslanie či doručenie takejto výzvy banky klientovi, žalovaným 1/, 2/. Preto je možné uzavrieť, že žalobca nepreukázal prvú podmienku kogentne stanovenú v § 92 ods. 8 zákona č 483/2001 Z. z..

34. Písomné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky, na ktoré poukazuje v odvolaní, nie je výzvou, ako má na mysli citované ustanovenie, a ani ju nenahrádza. K tomu je potrebné dodať, že dôvodom, pre ktorý je možné skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky napriek inak dostatočnému oznámeniu o postúpení pohľadávky zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod č. R 119/2003, je spotrebiteľská povaha sporu.

35. Žalobca v danom prípade tvrdiac, že pohľadávku nadobudol postúpením od banky, má riadne preukázať splnenie podmienok platného postúpenia, že predpokladom na preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie. Rozsah dôkazných povinností je v sporovom konaní zásadne určovaný rozsahom povinnosti tvrdiť skutočnosti, pretože na to, aby mohol účastník nejakú skutočnosť preukázať, musí ju najprv tvrdiť. V tomto zmysle právna teória hovorí o bremena tvrdenia, ktorým sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že počas konania netvrdil všetky rozhodné skutočnosti, významné pre rozhodnutie, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnutie o veci samej v jeho neprospech. Dôkazná povinnosť znamená, že účastník musí na preukázanie svojich tvrdení označiť a predložiť dôkazy. Ak predložené dôkazy preukážu skutkové okolnosti tvrdené účastníkom, účastník uniesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení. Nesplnenie si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti sa prejaví v nepriaznivom meritórnom rozhodnutí pre účastníka, ktorý svoje bremeno v týchto smeroch neuniesol.

36. V konečnom dôsledku za právne nevýznamné vzhľadom k uvedeným záverom, považoval krajský súd poukazy žalobcu v odvolaní na rozhodnutia iných súdov, týkajúcich sa iných, avšak skutkovo a právne obdobných vecí, pretože rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

37. Krajský súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatnej pohľadávky, zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná a postupca (banka) zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobcu pre neplatnosť zmluvy neprešla.

38. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania v tomto smere proti rozsudku okresného súdu vo veci samej, potom nebolo možné považovať za opodstatnené.

39. Z vyššie uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu vo veci samej je vecne správne, preto ho v napadnutej časti vo výroku II. a III., ktorým bola žaloba zamietnutá a v súvisiacom výroku o nároku žalovaných 1/, 2/ na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

40. Krajský súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu vychádzajúc zo zásady úspechu v odvolacom konaní žalovaným 1/,2/.

41. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaných 1/,2 / rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP okresný súd.

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).